THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price 50¢ a Year.

OCTOBER 1962

Vol. 47 - No. 2

Do the Rabbis Teach True Judaism?

by Solomon Birnbaum

Our people often complain about the high price that is being exacted of them for being Jews. "Look at us," they say, "are we not terribly persecuted? Is it possible to pay a heavier price for the cause of Judaism?"

But this complaint is unjustified. Jews never had to pay a price for being Jews. Just the contrary. They have always been well rewarded for it, provided they were truly such. We were never the losers in that transaction, but always the gainers.

We suffer not because we are Jews, but because of sin; because we have departed from Judaism:—from the way which God had set before our people to walk in.

The word "Jew" is not merely a term denoting racial lineage. It stands for a definite religious and moral standard, for a definite attitude of faith and loyalty to God, to His laws, and His promises. Our history tells us that our misfortunes date exactly from the time when we departed from it and substituted for it a Judaism entirely foreign to the Bible. Only since then did we begin to pay the price.

And this is what we ourselves many a time confess before God in our prayers: "Because of our sins have we been driven out of our land and have been thrust far from our soil"

THE TRUE CAUSE OF OUR SUFFERINGS

The only way then for removing the

hand of punishment from our heads and exchanging it into a hand of blessings is to turn back to God and to the standard which He has ordained:

Come now, and let us reason together, saith the Lord: though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool. If ye be willing and obedient, ye shall eat the good of the land: but if ye refuse and rebel, ye shall be devoured with the sword: for the mouth of the Lord has spoken it (Isaiah 1:18-20).

"But is this not taking an exceedingly harsh view of the situation?" One might ask, "Modern scholars have come to a different conclusion. They have discovered that the cause of our persecution is that our Judaism makes us different from our neighbors; and since society resents differentism, it naturally reacts against it in the form of persecution. However, to be different is no sin; it is just the price of Jewishness."

To this we can only reply that this is not the Bible point of view, and not the only point in which some scholars flout the Bible. The false prophets have always been at loggerheads with the prophets of God. Needless to say, those false prophets never represented true Judaism, although at times they nosed themselves into its position laying exclusive claim to it.

HAS RABBINISM PRESERVED JUDAISM?

But again we hear someone object:

Why Does God Permit Suffering?

We are proud that God will not permit our nation to be destroyed. In every generation there have been Pharaohs and Hitlers who have sought to destroy Israel; but God has destroyed them and Israel still exists. But why does God permit our nation to suffer so? If you would like to read more about this, write for a copy of our free pamphlet, "Who Gave Israel to the Robbers?"

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

"Our orthodox Rabbis honestly and sincerely endeavored to preserve Judaism, and that is why they made all those rules and regulations for us to follow. Without them we Jews would have long ago disappeared among the Gentiles, and there would have been no traces left of us in the world at the present time. The fences which they raised up around the Law and the Jewish people served a very important and useful purpose."

To this the answer is: Our rabbis should never have worried about making fences in order to preserve the Jews. God long before had pledged His word to do so. Israel would have remained a nation even without the rabbis' help. The only thing God required of His people was to endeavor to understand His will and to obey Him. As it is clearly shown in the following:

Thus saith the Lord, which giveth the sun for a light by day, and the ordinances of the moon and of the stars for a light by night.... If those ordinances depart from me, saith the Lord then the seed of Israel shall also cease from being a nation before me forever. Thus saith the Lord; if heaven above can be measured and the foundation of the earth searched out beneath, I will also cast off all the seed of Israel for all that they have done, saith the Lord (Jeremiah 31:35-37).

The survival of Israel among the Gentiles, therefore, did not depend upon the rabbis, but it was the Lord's doing!

But would the Gentiles have treated us better or would they have respected us more had we been, what you call, true Jews?

Most assuredly they would! In fact, the Gentile attitude was to indicate to us, Jews, and to act as a test to reveal which kind of Judaism was genuine, and not our own estimation. Moses said:

Behold, I have taught you statutes and judgments, even as the LORD my God commanded me....Keep therefore and do them; for this is your wisdom and your understanding in the sight of the nations (Heb. Goyim) which shall hear all these statutes, and say, Surely this great nation is a wise and understanding people. (Deuteronomy 4:5,6).

The test here is: Not wisdom and understanding in your own eyes but "in the eyes of the goyim-the Gentiles." It is not for us to say, "Vos vaist a goy" (What does a Gentile know?) but rather we should be on the alert and watch ourselves that we may not make the name of God a reproach among the Gentiles.

IS CHASSIDISM TRUE JUDAISM?

This writer once met a Jewish gentleman who appeared to be the last word in orthodoxy. Everything about him was meticulously according to the specifications and rules of the rabbis. His hat, his peyoth (side curls), his beard, his kaftan (long coat) with the girdle, etc., bore all the earmarks of synagogue piety. His shtreymel (head gear) was a marvel of orthodoxy. It had exactly thirteen points of tufts of fur around the rim, each tuft to symbolize one of the thirteen articles of the Jewish Faith. Altogether the shtreymel was so large, we had never seen the like of it before. The people who passed by on the street stared at that man in astonishment, shaking their heads.

Now we do not wish at all to be hypercritical or to make sport of the orthodox Tewish fathers, but let me ask any intelligent Jew: Is this the sort of Judaism which the Bible advocates? Is this "your wisdom and understanding in the sight of the Gentiles," so that the Gentiles watching us might exclaim, "Surely this great nation is a wise and understanding people?" Intelligent Jews with one consent cry: "No! The more orthodox we are according to this fashion, the more ridiculous we make ourselves in the sight of the Gentiles; away therefore with such orthodoxy!"

"What do you really want?" someone might again ask. "You say that orthodox Judaism is no good, that Reform Judaism is no good, then what kind of Judaism is the proper one? Do you mean to say that we should go back to the days of Moses and reestablish the priesthood and the sacrifices? But how can we? We have no Temple in these days; we are in Galuth?" Although we have our own state we are still in the Galuth - most of us physically, and all of us spiritually.

A TRUE JEW — ONE WHO BELIEVES GOD'S WORD

No, my dear friends, we need not turn back to the priest and the sacrifice in order to become true Jews. As in the olden days, to be a Jew meant to obey the words of Moses, God's appointed leader of Israel for that age; so for the present age the God appointed leader of His people is "the Prophet like unto Moses," and they who obey Him are the true Jews at this present time. Here is what Moses himself says about this matter:

And the Lord said unto me (Moses) I will raise them up a prophet from among their brethren, like unto thee, and will put my words in his mouth and he shall speak unto them all that I shall command him. And it shall come to pass that whosoever will not hearken unto my words which he shall speak in my name, I will require it of him (Deuteronomy 18:17-19).

"That is all very well in theory. But who is this prophet like unto Moses? Is he here? Don't you think I would be glad to know him and to follow him?"

HOW SHALL WE KNOW HIM?

God has not left us without the means whereby we might recognize him. One of the tests which He put at our disposal is: the words which this prophet shall speak. If we can find one claiming our allegiance today, of whom it can truly be said that the words which he spoke were not his own but actually the words which "God put into his mouth," then he is that prophet, and he it is, who has the right to our obedience.

"Is there such a man for our day? That is all I want to know!"

A famous Jewish scholar, the late Dr. Joseph Klausner, of Jerusalem, published a book in the closing paragraph of which he makes the following statement:

"In his ethical code there is a sublimity, distinctiveness and originality in form unparalleled in any other Hebrew ethical code; neither is there any parallel to the remarkable art of his parables.'

Evidently Dr. Klausner has reference to both a very famous personality and to a very famous code of law. And we might ask, first: who is the personality he speaks of? Is it Moses, or Isaiah, or Rabbi Akiba, or Maimonides, or perhaps Buddha or Confucius or Mohammed? No. he does not refer to any of these, nor to any great rabbi of the Talmud. Of whom then does he speak? The title of the book tells us of whom he speaks, it is: "Jesus of Nazareth!" To Him and to no other does he pay such glorious tribute!

And we again ask, of what kind of code does this Jewish scholar speak? Does he speak of the Low of Moses, of the Books of the Prophets, of the Talmud, the code of Hammurabi or any other Rabbinical or pagan code of law ancient or modern? No, the code to which Dr. Klausner refers is none other than the book called the New Testament in which are found the treasures of the teachings of Jesus! The teachings of the Lord Jesus, therefore are found to be more excellent, more sublime and more original than any other teachings, surpassing even the Law of Moses and the words of the prophets!

And now we have arrived at the following inevitable conclusion: if the code of Moses is the word which God has put into his mouth, how much more divinely inspired are the words of Jesus which

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG. 236 WEST 72nd STREET NEW YORK 23, N. Y.

The Shepherd of Israe

Published monthly to mak known to Israel the truth concerning the Messiah.

TO OUR MEETINGS COME

AT 236 WEST 72nd STREET, NEW YORK

3:45 P.M .- Gospel Meeting Sunday Children's Meeting 1st Monday 8:00 P.M.—American Fellowship of ea. month 8:00 P.M.—American Fellowship of Christian Jews 2:45 P.M.—Women's Bible Class Children's Class 7:00 P.M.—Jewish Missionary Training Institute 8:00 P.M.—Bible Study Class 7:00 P.M.—Jewish Missionary Training Institute 8:00 P.M.—Film on Israel and Message Tuesday Wednesday Thursday

according to the testimony, are more ex cellent, more sublime-unparalleled?

JESUS IS THE PROMISED MESSIAH

Jesus, therefore, is the Prophet like unto Moses, who is set forth by God be fore Israel in our present day to follow He who follows and obeys Him is the true Jew. To such as follow Him He is found to be more than a prophet-verily the Messiah, the Son of God, full of grace and truth! They also no longer need ex ternal proofs to the Divine inspiration of the words of Jesus. His own testimony is enough; and He said: "My teaching is not mine but his that sent me. If any man willeth to do His will, he shall know o the teaching whether it be of God; or whether I speak from myself" (John 7: 16,17).

Jews like these who follow Him have no price to pay for their Judaism. Bu rather they are rewarded with God's greatest blessings-the gift of eterna life, of forgiveness of sin, and of all the

riches of His glorious grace.

Why not cast aside all prejudice and become a true Jew and accept your Messiah Who is the Prophet like unto Moses? We Jews have so many walls built around ourselves which separate us from Him; and yet He always has His hands stretched out to us in tenderness and compassion, saying, "Come unto me ... and I will give you rest."

האם משה רבנו אויפגעפאָרערט די יידן צו טראָגן שטרייטלעך שיר מיינען נישט אָפּצולאַכן פֿון דעם ייד ה"ו, יעדער האָט די רעכט צו טראָגן די מלבושים און מראַכטן וועלכע ער פאַרשטיים, אָבער עס איז און לאַנגע קאַפּאָטעס מאַכן נישט די גוים אונו ליב

צו האבן. תעם איר זיך ראָך פּרענן: תאָם זְאָלוָ מִיר מאָן ברי צו זיין ריכמיקע יירוּ? דעם ענטפער קענט איר

tuditul sil rud nt"T.

CALL LAL GILAL

HUI FF FFT INTER SCHOLULAGER GIT CETTO AND INTERPRETATION OF THE RESERVED AND INTERPRETATION OF THE RESERVED AND INTERPRETATION OF THE PROPERTY OF THE PROPERT

מתני במנ במממב

ווען יירן האבן שמארק געונדיקם האם משה געבעמן פאר זיי, ער האם אזוי לאנג געבעמן, ווי עם שמיים געשריבן: "ניהל משה" ביז גאָם האָם געואָגם "מלחתי", איך האַב זייערע זיגר פארגעבן. ישוע המשיח האָט אויך געבעמן "פארגיב זיי ווייל זיי ווייסן גישם וואָס זיי מון".

שמני במב דתומגדמבמב

משה האָם אונו גענעבן גומע געועצן אוימגע-קריצט אויף שטיינער, און ער האָם די געועצן גלייך צעבראָכן, אָבער ישוע ואָגם או ער וועט אויסקריצן יינע געועצן אויף אונוער הארץ.

משה דער געבער

ווען די יידן ויינען געווען אין דער מדבר האָם איך בין דאָם ברוים פון לעבן, ווער עם קומם צו מיר וועם קיינמאל גישם הונגערן."

משה דער עניו

בני משה שמיום געשריבן: והאיש משה עניו מאר, און אויך בני ישוע המשיה שמיום געשריבן: ער איז קליין בני זיך און ווער עם קומם צו אים געפינם א מריומם.

משה דער נביא

משה איז געווען דער גרעסטער פון אלע נביאים. עס שטיים ביי אים: "עס וועט קיינמאל נישט אייפ-שטיין אוא גרויסער גביא ווי משה." שפעטער איז געקומען דער גביא במשה, ישוע המשיח, וועלכער האט אפילו געוואוסט מיט וואס פארא טויט ער וועט שטארבן און אז ער וועט אייפשטיין החייה המתים דעם דריטן מאנ.

ווען מיר מראכמן אריין אין די אייבן דערמאָנמע זאכן מוון מיר צוגעבן או ישוע המשיה איז דער איינציקער וועלכער איז דער *וביא כחשה*, וועגן וועמען עם רערמ זיך אין דעם מפר דברים. און צו אים מוון מיר זיך צוהערן.

ד"ר קלויונערים ערות

נישם לאנג צוריק האָם ר"ר קלויונער פון דעם ירושלים אוניווערויםעם ארויסגענעבן א בוך און ער שרייבם אין דעם בוך דאָם פּאָלנענדיקע:

"NI I'II VOIWU RICCOCIO NII FR 8 CUTORICO"NI I'II VOIWU RICCOCIO NII FR 8 CUTORICONI I'UT LUWICOU GII TUO I'I'MI BRÂG. GEUZIUÀ
NI I'UT LUWICOU GII TUO I'I'MI BRÂG. GEUZIUÀ
T'' UCIWU LUIUZI GII I'WIU ROWIN I'I'LUI LUIURÀ
ETRABUORT T"I I'OR GÀITILUTE UT TUTO IIULI
GIUNI ROWINI! III UT TIGO NIO I'WIU GII LZTI.
NII IIUI UT TUTO GII RITH, BII IIUÀCU AITH
TUTO UTÈ UT TUTO GII TUO TI'I RITHER. GII
TUO CIT IINI CIT LUGILUI T' GIÀ GUTÀ BII TUT
ÀUTU GII I'WIU ROWINI. NIIR T' ÀUTU INIC BENE.
GÀITILUT NI UO NI NIII IINICTUTGIÀ NII UT
GÀTI.

באמגנם

נאך דעם ווי מיר האבן באהאנדלם אלע אויבן דערמאָנטע זאכן מוזן מיר קומען צום באשלום אז די חורה משה און די הורה ישוע המשיה זיינען די מפרים וועלכע מוזן זיין די ווענוויזעד פון יערן יירן וועלכער וויל אז מען זאל אים אנערקענען אלם א נומער ייד. און אז אלע די וועלכע פארלייקענען די הורה, די פארלייקענען אויך די ערהאבענע לערע פון ישוע המשיה. ישוע המשיה אליין זאנם: מיין לערנונג איז נישם פון מיר נאר פון דעם וועלכער האם מיך נעשיקם. ווען איינער מום מיין ווילן,

אין דער ווייסט או מיין לערע אין פון גאָט. (יוחגן ז, פון , אַבן, אַבן).

באם בוכמולה ווברמום

arr irri eri rur nirn iritul ara wizurzina 81 mul arr mult irr zinuri zi işa'o myra wi arr mult gituali ir lanuri zi işa'o myra wi rwaşla mult sla sla esreşlimi in sla rian mult işil: mu mşa esreşlimi in sla in e eşiş rşa eşiş imist wil sla girş şili xil inia aril wi arr mult murt ir murminara zi sla aril wi arr mult murt ir murminara zi sla ri multu arr mult murt in multi an arr ciwa ritul mult milan msla, işr slu mult lanı mult lua mil rur milanuri mil anı mult lanı mult lua eswaeur eli slu multul ur mila mil rul işli ir mianuri zi mia mil ur multir milişli ir mianuri zi mia mil ur multir milişli ir mianuri zi mil mil ur multir

LILLICALO

ישוע המשיח ואנם: קומם צו מיד און איך וועל

אויב אומרו קלאפט אין אייער טיר, אויב שרעק צעשפרייט זיך אין הארץ, קומט אלע ליידנריקע צו מיר. איך, רער היילער פון שמארץ.

אווב ספקות מאטערם אייער געוויסן און טרויער פארטונקלט נשמה, קומט צו מיר צו געניסן

פרייד, האפנונג און נחמה.

NUT LUCI TI ...

אויב פונסמערניש פון דער נאכט שרעקט און שמורם דראָט פאַרניכטונג קומט צו מיר, צו אייך כ'האָב אַנטפּלעקט דעם סוד פון ליכטיקע ריכטונג.

איך, ישוע המשיח, ראָס וואָרט, רער באַשאַפער פון וועלטן רוף אייך, קומט אין דער גיך צו רוען אין מיינע געצעלטן.

ש. כוכב, ברוקלין, ניו ישוק

וְהָקּמֹתִי עְלִיהָם רֹעָה אָחָר יחוקאלל"ר,23

רעה ישוראל

ש משנשמליך כלשמ צו ערקלעהרען צו ישראל רעם אמת'דינען משיח

— THE SHEPHERD OF ISRAEL —

Subscription Price 50¢ a Year.

הוא

המוב

יותנן 10-11

OCTOBER 1962

Vol. 47 - No. 2

דער פרייו פאר זיין א ייד

פון פראפ. שלמה בירנבוים

זינד זיינען מיר פארטריבן געווארן פון אונזער

לאַנד." דאָם מיינט פּשוט אַז מיר זיינען אַליין זיך

מודה אז אונזער ליידן קומט פון אונזערע זינר.

אונזער ליידן איז נישט קיין רעזולטאט פון אונזערע

זינד נאר ווייל חסידישע און פשוטע יידן פירן זיך

אנדערש ווי די גוים און יעדעם אנדערשקייט רופט

ארוים ווידערשטאנד. מיר אבער ווייסן אז צו זיין

אנדערש רופט נישט ארוים קיין פיינטשאפט. אזוי

למשל איז קיינער נישט בייז אויף די יאַפּאַנעזער

וועלכע פירן זיך אנדערש פון די אנדערע מענטשן.

מיר ליידן דערפאר ווייל מיר האבן זיך געמאכט

אואנדער יידישקיים, נישט א יידישקיים פון אברהם,

יצחק ויעקוב, און אויך נישט קיין יירישקייט פון

משה רבנו און ישעה און ירמיהו, נאר א ניי יידיש־

קייט וואָס איז לגמרי פרעמר צו גאָט און צו זיין

תורה. א יידישקיים וועלכעם איז געשאפן געווארן

פון א פּאָר "גוטע יידן" רבנים און בעל דרשן'ס.

א יידישקיים וועלכעם איז וויים פון דעם תנ"ך ווי

מזרח איז ווייט פון רעם מעריב. און ווייל מיר

האָבן נעמאַכט דעם אויבן דערמאָנטן אַנאַליו מוזן

מיר זיך פרעגן: וועלכעם איז דאם געטליכע יידנטום

און וועלכעם איז דאם וועלטלעכע און רבנישע יידנ־

טום וועלכעם איז אזוי וויים אוועק פון נאָם און

עם געפינען זיך אָבער אַזעלכע וועלכע זאָגן אַז

אונזער פּאָלק באַקלאָגט זיך אָפט אז עס איז אונזער צו זיין א ייד." אָבער אין דער אמת'ן איז נאָר נישט שווער צו זיין א גוטער ייד. ווען מיר האָבן געליטן אלס יידן איז עס נישט געווען ווייל מיר זיינען געווען גוטע יידן נאָר דערפאר ווייל מיר זיינען געווען שלעכטע-יידן. ווען מיר זיינען געווען שלעכטע-יידן. ווען מיר זיינען נעווען אוינען מיר געבענשט געוואָרן מיט פיל ברכות. ווען מיר האָבן זיך געהאַלטן ביים ריכ־ פיל יידישן גלויבן איז עס געווען גוט פאר אונז יידן.

אָבער פּיל יידן זאָגן: "זעט ווי מיר מוזן ליידן, זעט ווי די גוים פארפּאָלגן אונז! קען מען דען נאָד צאָלן א גרעסערן פּרייז ווי דעם וועלכן מיר צאָלן?"

יאָ, עם איז טאַסע אמת, מיר יידן ליידן זייער פיל, אָבער דאָם ליידן איז נישט א רעזולטאט פון זיין אָפּגעהיטן אין יידישקייט נאָר פאַרקערט, מיר ליידן ווייל מיר זיינען נישט נעטריי צו אונזער יידישע ירושה.

?וואָס הייסט זיין אַ ריכטיקער ייר

ראָס זיין א ייד איז גישט געמיינט אז זיען איינער איז געבוירן אין א יידישער היים איז ער שוין א ייד, נאָר זיין א ריכטיקער ייד איז איינער, וועלכער ייד, נאָר זיין א ריכטיקער ייד איז איינער, וועלכער פורט א יידיש לעבן לויט דעם יידישן רעליגיעזן און מאָראלישן וועג. דאָס הייסט אז זיין א ייד מיינט פריער פון אלעס צו זיין געטריי דעם יידישן נאָט, און צו זיינע געזעצן. די יידישע געשיכטע לערנט אוגז אָבער אַז מיר זיינען אוועקגענגענגען פון די יידישע געטליכע געזעצן; אזוי ווי דער גרויסער זעער ירמיה קלאָגט: "וואָרים מיין פּאָלק האָט געטאָן צוויי שלעכטע זאכן: מיך האָבן זיי בארלאָזט און אנשטאָט צו שעפּן קוועלדיק וואַסער האָבן זיי זיך גענומען גראָבן קאַליעדיקע ברונעמער וועלכע קענען קיין וואַסער נישט געבן." און מיר זאָנן און אונזערע תפילות "פּאַר אונזערע זאָגן אויך אין אונזערע תפילות "פּאַר אונזערע

פון זיינע נביאים?

וואָס איז יידנמום?

עם איז זייער אינטערעסאנט צו באמערקן אז גאָט האָט געמאַכט די גוים אַלס אַ מאָס אונז צו ווייזן ווי מיר האלטן אין דער וועלט. אין חומש דברים לערנען מיר: גאָט זאָגט "זע, איך האָב אייך געגעבן געזעצן און דינים אזוי ווי דער האר האָט אונז באַפּוילן, דעריבער האַלט זיי און טוט זיי, ווייל דאָם איז די חכמה פאַר די אויגן פון די גוים וועלכע וועלן הערן פון די געזעצן און זיי וועלן זאָגן: "דאָס גרויםע פאָלק איז אַ זייער קלוג און פאַרשטענדיק פאלק." פון דאַנען זעען מיר אַז גאָט האָט געמאַכט די גוים אז זיי זאָלן אָפּשאצן אונזערע ווערטן און זאָגן אַז מיר זיינען אַ גרוים און קלוג פאָלק ווייל מיר האָבן אַזעלכע געזעצן. מיר האָבן נישט די רעכט צו זאַגן: "וואָס ווייסט דאָרט אַ גוי?" ווייל או גאט ב"ה אליין האט זיי אויסגעקליבן צו זאגן מבינות" אויף אונז, טא ווער'זשע קען זיך א, קעגן שטעלן?

נישט לאנג צוריק האָט דער שרייבער פון די שורות באגעגנט א ייד מיט א שטריימל, און א גארטל און א זיידענע קאפּאָטע. אלע פארבייגעהער האַכן זיך האפגעשטעלט און דעם יידן גאַכגעקוקט.

צו קען אַ ייד גלויבן אין דעם געבורט אויף ישוע דורך אַ נס?

צו ווייסטו אַז עס איז נישט אונגלויבליך אַז מרים די מוטער פון ישוע האָט אים געבוירן אָן אַ מאַן? און אַז אַ ייד קען אין דעס גלויבן? אויב דו וואַלסט געוואַלט מער וויסן דערפון, ביטע שרייבט צו אונז וועלן מיר אייך אַרוים שיקן אַ ספּעציעלע בראַשור דערוועגן. מיר וועלן גערן ענטפערן אויף אַלע בריוו וועלכע מיר וועלן דערהאַלטן.

SHEPHERD OF ISRAEL אדרעם: דער 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879